

De tandprothetiek hoort er gewoon bij!

Sinds ik in 1999 in de tandtechniek ben gestart, heb ik altijd bij een tandprotheticus gewerkt. In 1999 was het pas een paar jaar geleden dat van het ene op het andere moment het kunstgebit uit het ziekenfonds werd gehaald. Van wat ik heb horen vertellen is dat destijds in onze branche een behoorlijk slagveld geweest. Volgens mij is dit nog steeds één van de redenen waarom we als ONT zo'n hechte club zijn.

Wie het nieuws rond de zorguitgaven volgt, weet dat de zorgkosten de komende decennia bijna onbeheersbaar zullen stijgen. De politiek staat daarom op het punt om beslissingen te nemen over welke zorg nog publiek gefinancierd blijft, en welke niet.

Tandprotheticci tonen elke dag opnieuw hun toegevoegde waarde. Door passende zorg te leveren aan patiënten die soms tot een kwetsbare groep behoren. Een goed functionerend kunstgebit draagt immers bij aan de kwaliteit van leven en voorkomt vaak kosten elders in de zorg.

Als ONT laten we steeds opnieuw zien en horen wat onze leden voor mensen met een kunstgebit kunnen betekenen. Dit doen we graag samen met andere partijen. We onderhouden daarom intensieve contacten met onze collega's in de eerstelijnszorg, om samen één 'eerste' lijn te kunnen trekken.

We lopen vaak voorop wanneer het gaat om het bijhouden van regelgeving en kwaliteit en vanaf dit jaar studeren onze eerste HBO opgeleide tandprotheticci af. Een mijlpaal! Van mijn kant de hartelijke felicitaties aan onze nieuwe collega's!

Verder blijven we nadenken over de ontwikkelingen binnen ons vak om ook op langere termijn de specialist van ons vakgebied te blijven. Dankzij de sessies tijdens de ALV hebben we een heleboel input ontvangen waarmee we namens jullie de toekomst van ons vak veilig

gaan stellen. Dank daarvoor en jullie horen van ons!

Rob van Straten,
Vice-voorzitter
ONT

'Werken aan de toekomst van ons mooie vak'

De ONT kijkt vooruit

Met een werkconferentie op vrijdag 8 april gaf de ONT het startsein voor het traject om samen met de leden een geactualiseerde toekomstvisie te schrijven.

Zonder een voorschot te nemen op de uiteindelijke inhoud hiervan, maakte de bijeenkomst duidelijk dat samenwerking binnen én buiten het mondzorgteam een belangrijk thema vormt.

Gedurende de werkconferentie, met de naam 'Werken aan de toekomst van ons mooie vak', kwam op verschillende manieren het thema samenwerking aan bod. Tijdens de plenaire ochtendsessie maakte Robin Bremekamp van Common Eye, een adviesbureau gespecialiseerd in samenwerkingsvraagstukken, via cartoons (zie afbeelding) inzichtelijk wat er allemaal bij samenwerking komt kijken. Het is een ingewikkelde uitdaging die je volgens Bremekamp alleen moet aangaan als het écht nodig is. Vervolgens vertaalde Raphael Hemler, KNO-arts in Apeldoorn, de theorie over samenwerking naar de praktijk. Dat deed hij door aan te geven hoe de leden van de vereniging van KNO-artsen met elkaar tot een gezamenlijke visie op de toekomst van hun vak kwamen. Hij sloeg hiermee de brug naar het middagprogramma, waarin de ONT-leden aan de hand van vijf thema's in werksessies met elkaar in gesprek gingen.

ideeën hebben over de toekomst van de tandprothetiek. Die hebben zowel betrekking op de inhoud als de organisatie van het vak (zie kadertekst over vijf thema's).

Werkessies

De gespreksthema's van de werksessies komen voort uit de ledenraadpleging van vorig jaar. Het bleek dat ONT-leden veel

Geïnspireerd door de inleidingen uit het ochtendprogramma, kostte het de deelnemers weinig moeite het gesprek in de werksessies op gang te brengen. Rond het

Vijf thema's van de werkconferentie

- innovatie en uitbreiding van het vakgebied;
- digitalisering van de tandprothetiek;
- samenwerking binnen en buiten mondzorgteams;
- flexibilisering van de arbeidsmarkt;
- ketenvorming in de tandprothetiek.

behoefte te bestaan na meer dan twee jaar waarin de leden elkaar vanwege coronamaatregelen vooral online hebben gezien en gesproken. De ruim 200 aanwezige leden, ongeveer de helft van de beroepsgroep, grepen de gelegenheid

ven dat alle sponsors de ONT ook tijdens de coronaperiode zijn blijven steunen.

Het vervolg

In essentie zijn de vakinhoudelijke en organisatorische thema's van de werkconferentie terug te voeren op de positionering van de tandprotheticus en de toegevoegde waarde van de tandprothetiek. Aan de

Ketenvorming: verrijking of bedreiging?

"Als tandprotheticus begin je een solopraktijk.". Ooit was dit negen van de tien keer de mindset bij afgestudeerde tandprotheticici. Tijden veranderen en er zijn steeds meer mensen die parttime werken of in loondienst gaan. Zij vinden soms ook hun werkplek bij grotere

ketens. Vanuit die optiek werden tijdens een werksessie ook de verwachtingen over ketenvorming in de tandprothetiek besproken. Zo leeft de wens om meer de handen ineen te slaan als beroepsgroep en zelf een keten te vormen, bijvoorbeeld via een coöperatie.

dan ook aan om gezellig met elkaar bij te praten. Ook daarvoor is de ONT bedoeld! De pauzes werden benut om de informatiemarkt te bezoeken waar sponsors van de ONT zich presenteerden. Ook de sponsors hebben het twee jaar lang zonder direct contact met de leden moeten stellen. De ONT is de sponsors daarom ook zeer erkentelijk voor hun begrip. Het duurzame karakter van deze relaties blijkt uit het ge-

hand van de thema's zal de ONT de koers bepalen voor de toekomst van de beroepsgroep en het vak van tandprotheticus. Als vervolg op de werksessies worden tijdelijke werkgroepen gevormd die de thema's verder uitwerken. De opbrengsten daarvan worden binnenkort samengebracht in een integrale toekomstvisie die in het najaar wordt besproken tijdens de Algemene Ledenvergadering.

thema digitalisering waren zij 's ochtends al wakker geschud door Lucien Engelen. Met zijn inspirerende verhaal over digitalisering hield de CEO van TransformHealth iedereen een spiegel voor over veranderingen die van buitenaf komen en ook het vak van tandprotheticus zullen veranderen. Jan-Erik de Wildt, trendwatcher in de eerstelijnszorg, begon zijn bijdrage aan het ochtendgedeelte met de gewetensvraag of tandprotheticici meer zorgverlener of ondernemer zijn. De meeste leden gaven aan in de eerste plaats zorgverlener te zijn en daarbij een zekere affiniteit met het ondernemerschap te hebben. Deze stellingname van de leden is richtinggevend voor het vak en van invloed op de vraag welke rol is weggelegd voor ketenvorming in de tandprothetiek (zie kadertekst over ketenvorming in de tandprothetiek).

ONT-moeting

De werkconferentie stond ook in het teken van elkaar ontmoeten. Hieraan bleek veel

Bestuurders & kandidaat-bestuurders

Drie collega's hebben zich kandidaat gesteld voor de functie van ONT-bestuurslid: Petricia van Ansem, Patrick Kool en Jeroen de Vries. De bestuursleden van de Stichting Nederlands Tandprothetisch Instituut (SNTI) zijn al bekend: Peter Andriessen, Dik van Meegen, Marnix de Romph en Margreet Visser.

Naam: Margreet Visser

Functie: praktijkhouder in Anna Paulowna en docent Hogeschool Utrecht

Ambitie: "Ik heb een passie voor alles wat te maken heeft met bij- en nascholing."

Naam: Marnix de Romph

Functie: bestuurder in de mondzorg, geestelijke gezondheidszorg en podotherapie

Ambitie: "Ik wil me hard maken om een stevige basis te leggen voor praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek binnen de tandprothetiek."

Naam: Patrick Kool

Functie: praktijkhouder in Venlo en lid Klachtenopvang- en bemiddelingscommissie

Ambitie: "Na jaren langs de zijlijn het ONT-bestuur te hebben gevolgd, lijkt het me leuk en leerzaam er zelf deel van uit te maken."

Naam: Peter Andriessen

Functie: praktijkhouder in Arnhem en Didam en oud-docent Hogeschool Utrecht

Ambitie: "Een bredere blik op wetenschap creëren voor onze hbo-beroepsgroep."

Naam: Petricia van Ansem

Functie: tandprotheticus in Geldrop en KRTP-commissielid

Ambitie: "Samen met andere tandprotheticici groeien in ons werkveld en daarin meedenken over onze toekomst."

Naam: Dik van Meegen

Functie: tandprotheticus Martini Ziekenhuis en docent Rijksuniversiteit Groningen

Ambitie: "Ik heb grote liefde voor het onderwijs en daarom heb ik graag zitting genomen in het nieuwe SNTI-bestuur."

Naam: Jeroen de Vries

Functie: praktijkhouder in Coevorden

Ambitie: "Er zijn nog veel kansen te benutten in de ontwikkeling en naamsbekendheid van ons vak; hier draag ik graag mijn steentje aan bij."

De praktijk van... Bert Brante

Dynamische zeventiger

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

Hij heeft ONT-ledennummer 51, hoopt in september zijn 79e verjaardag te vieren en is nog altijd actief als tandprotheticus.

Bert Brante: "Al jaren adverteer ik niet meer voor mijn praktijk, maar zo af en toe gaat nog de telefoon. Afgelopen jaar draaide ik een omzet van 6.000 euro. Ik ga door met dit beroep totdat ik erbij neerval."

De prothese zit als gegoten.

Vakmanschap is meesterschap.

Super dat ik vanochtend zo gauw door u geholpen kon worden.

Hartelijk dank voor het fijne gesprek.

De overeenkomsten tussen deze citaten? Ze zijn ooit op papier gezet door cliënten van Bert Brante. "Ik heb een ordner vol *love letters* die ik in de loop der jaren heb ontvangen", vertelt de tandprotheticus uit Steenwijk terwijl hij een greep doet uit de collectie.

Ik vraag cliënten altijd wat ze van hun oude prothese vinden en verzoek eventueel een foto mee te nemen waar ze lachend opstaan met hun eigen tanden. Ik heb die gegevens nodig om te weten wat ik moet doen. Altijd is je uitgangspunt: we doen het sámen."

Veel geleerd

Brante heeft dyslexie. Omdat niemand deze term nog kende in zijn schooltijd, was studeren geen optie voor hem. "Maar ik heb een goed technisch inzicht en kan goed met mijn handen werken. Daarom dachten mijn ouders en ik aan de tandtechniek. Ik wilde

worden opgeleid in Utrecht, waar een zus van mij studeerde. Mijn eerste tandtechnisch lab was dat van de heer Hopman in de Mulderstraat. Dat was in die tijd een begrip in Utrecht; zijn manier van prothese opstellen was uniek. Ik heb er veel gezien en geleerd; van die periode heb ik mijn hele leven plezier gehad. Hopman gebruikte tanden van verschillende stellen, merken en kleur door elkaar en besleep elke tand. Het was echt kunst wat hij maakte; niemand ziet op deze manier dat het *valse tanden* zijn. Nadat Hopman stopte met z'n lab, heb ik nog op vijf andere labs gewerkt, tot ik klaar was om voor mezelf te beginnen."

Waarom beviel de tandtechniek Brante? "Het gereedschap en de materialen die je in de tandtechniek gebruikt, geven een scala aan mogelijkheden om andere dingen te repare-

ren en te knutselen. Denk bijvoorbeeld aan het kopiëren van onderdelen en sieraden maken."

In 1966 behaalde Brante zijn diploma voor Tweede Tandtechnicus, in 1968 voor Eerste Tandtechnicus en in 1972 voor Vakbekwaamheid. "In dat laatste jaar ben ik voor mezelf begonnen. Mijn toenmalige vrouw en ik verlieten onze woonboot in Utrecht om naar Wapserveen te trekken: in Drenthe, niet ver van Steenwijk. Een oude boerderij werd verbouwd tot woonhuis en tandtechnisch lab." De combinatie van werk en privé op één adres begon Brante op een gegeven moment te benauwen. "Het was in die tijd zó druk, dat ik bij wijze van spreken buikpijn kreeg wanneer ik in mijn vrije tijd door het lab naar de garage liep, wat de kortste weg was. Daarom heb ik het lab in 1976 verplaatst naar mijn geboorteplaats Steenwijk. Het was een oud pand in het centrum, waar vanaf 1855 een goud- en zilversmederij gevestigd was geweest. Toen ik in 1977 mijn diploma voor tandprotheticus behaald had, begon ik die praktijk uit te breiden en het tandtechnische lab af te bouwen."

Alleen werken

Brante maakt deel uit van de generatie die de tandprothetische opleiding van de SNTI heeft gevolgd in Driebergen op Hydepark. "Het was toen bedoeld als paramedische opleiding. Het was leuk en interessant. Ook ging men toen uit van een eenmansberoep. Ik ben nog altijd van mening dat als tandprotheticus het beste werk kunt leveren als je alles alleen doet. Dan heb je honderd procent controle over je werk. Ik zou m'n werk nooit aan een ander toevertrouwen. In de opleiding heb ik bepaalde systemen geleerd: het is goed geweest om daar kennis van te nemen, maar in de praktijk moet je vooral inventief zijn en openstaan voor eigen inzichten. Dan kan je naar mijn oordeel vaak eenvoudiger werken met een beter resultaat. Als ik aan collega's uitleg hoe ik iets doe, is de reactie meestal: 'Ja, maar zo heb ik het niet geleerd'. Met andere woorden: 'Dat kan niet goed zijn'. Ook was er een docent die zei: 'Maar waarom heb ik dan mijn leerlingen altijd iets anders geleerd?' Dat is een vraag die hij zelf moet beantwoorden."

Rust roest

Nog altijd houdt Brante praktijk in Steenwijk. Na de pensioengerechtigde leeftijd te hebben bereikt, piekerde hij er niet over de witte jas en behandelstoel op te bergen. "De collega's met wie ik de tandprothetische opleiding heb gevolgd, zijn inmiddels allemaal met pensioen, gestopt of

overleden. En was ik vroeger jonger dan mijn meeste cliënten, nu ben ik doorgaans ouder."

Rust roest. Dat is een belangrijke verklaring voor Brantes werkzaamheden. "Wie stopt met zijn spieren te bewegen, vindt het op

900 hectare natuurgebied die ik beschouw als mijn achtertuin waar ik niets aan hoeft te doen. Het terrein bestond uit een verwaarloosd bos. Ik heb veel omgezaagd, de mooie bomen laten staan, de rest opnieuw aangeplant en later weer uitgedund, zoals

'Vroeger was ik jonger dan mijn meeste cliënten, nu ben ik doorgaans ouder'

een gegeven moment al moeilijk om uit zijn stoel te komen. Wie stopt met zijn hersenen te gebruiken, stompt geestelijk af. En wie stopt met tandprothetiek, raakt zijn vaardigheden kwijt. Ik vind het fijn om nog lekker bezig te zijn. Al meer dan twintig jaar adverteer ik niet meer voor mijn praktijk. Soms doe ik weken geen tandprothetiek, maar dan gaat de telefoon weer en kom ik in actie. Op deze leeftijd doe je alles in je eigen tempo en heb je ook meer tijd voor je cliënten."

Afrikaanse hut

Aan actie is sowieso geen gebrek in het leven van Bert Brante. Op tien minuten rijden van zijn praktijk in Steenwijk bezit hij 3,5 hectare natuurgrond waar hij zijn handen vol aan heeft. "Het is onderdeel van plusminus

een goede boswachter betaamt die met bosbouw bezig is. Sommige bezoekers zeggen: *Je kunt zien dat jij je hebt laten inspireren door Franse of Spaanse landschappen*. Ik heb een grote vijver uitgegraven en van die grond heuvels aangelegd. Verder heb ik een schuur neergezet waarin mijn materiaal en bosbouwgereedschap worden bewaard. Ik woon en slaap ook regelmatig op het terrein. Daarvoor heb ik een Afrikaanse hut gebouwd waar ik mijn bezoek kan ontvangen. Het is leuk om mensen uit te nodigen op het terrein. Ze kijken hun ogen uit en genieten van de natuur. Nee, van uitrusten komt niet veel terecht wanneer je 3,5 hectare grond te onderhouden hebt. Maar dat is juist fijn; het is goed voor een mens om bezig te blijven. Niet alleen als tandprotheticus, maar ook op deze manier."

'Een tevreden cliënt is al de helft van mijn honorarium'

"Misschien vindt het nageslacht het leuk er nog eens in te grasduinen." De reacties maken duidelijk dat Brante altijd heeft geprobeerd een hechte band op te bouwen met zijn cliënten. "Uiteindelijk zijn we als tandprothetici hulpverleners, het is belangrijk daar altijd bij stil te staan. Ik zeg dikwijls: een tevreden cliënt is al de helft van mijn honorarium. Kijk niet alleen naar de inkomsten, maar ook naar hoe blij een cliënt is met wat jij hebt kunnen betekenen."

Sámen

Hoe creëert Brante een goede sfeer? "Vaak zijn cliënten wat nerveus, omdat je handelingen gaat verrichten in hun mond. Dan probeer ik de spanning te breken door binnen te wandelen met een opmerking als: *Goeiemorgen, gaan we samen een mooi gebitje maken?* Of ik complimenteer een oudere dame met haar mooie bloemrijke jurk, aannemend dat nog niemand die ochtend iets heeft gezegd over het kledingstuk. Nederlanders zijn over het algemeen niet zo complimenteus. Dan zie je zo'n dame bij wijze van spreken opengaan als een bloem.

Klassieke muziek

Alleen in zijn drukste jaren als zelfstandig tandtechnicus heeft Bert Brante medewerkers aangenomen. Maar zijn voorkeur ging uit naar een solopraktijk

als tandprotheticus. Hij noemt een opvallende reden: naar klassieke muziek en volksmuziek kunnen luisteren, muziek van zijn eigen smaak.

Dalbo® & Dolder® systemen nu verkrijgbaar bij Memodent

Bolankers zijn erg populair en wijdverbreid over de hele wereld. Een van de meest toonaangevende leveranciers van geprefabriceerde precisieverankeringen is Cendres+Métaux en hun oplossing heet Dalbo®. De compacte bolvorm van het Dalbo® kogelanker is extreem veerkrachtig. Het is wetenschappelijk bewezen dat het speciale ontwerp en de combinatie met edelmetalen retentie-inserts gemaakt van Elitor® zorgen voor een optimale retentie en een lange levensduur. Dit vermindert de slijtage aanzienlijk en patiënten profiteren van duurzame, hoogwaardige en betrouwbare restauraties.

Het originele Dalbo® bolanker maakt deel uit van het Swiss Dalbo® systeem, toepasbaar op implantaten, steggen en natuurlijke elementen. De vrouwelijke matrices zijn verkrijgbaar in verschillende varianten, zodat voor elke toepassing een optimale oplossing kan worden geboden. Het systeem omvat Dalbo®-PLUS, Dalbo®-Classic, Dalbo®-B en Dalbo®-Rotex.

Dalbo® Abutments beschikbaar voor de meest voorkomende implantatsystemen:

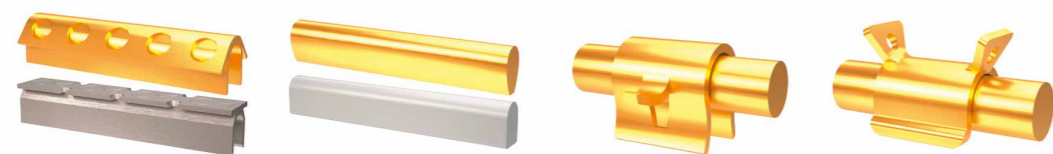
- Straumann® Tissue level
- Straumann® Bone Level
- Astra Tech Osseospeed® TX
- Astra Tech Osseospeed® EV
- Nobel Biocare Replace Select™
- Nobel Biocare Active® / CC
- Nobel Biocare Branemark®
- Camlog®
- Conelog®
- Dentsply Ankylos®
- Osstem®
- Zimmer Screw-Vent®
- MIS Seven®
- BioHorizons® Internal

Nu 10% introductiekorting op Dalbo® en Dolder® attachments*

Dolder® Systeem

Cendres+Métaux biedt verschillende oplossingen voor stegverankeringen waaronder het Dolder® systeem, Rondsteg en Ackermann-Bar, met patrixen en ruiters uit edelmetaal en titaan, star of resiliënt. De C+M systemen hebben zich bewezen dankzij jarenlange klinische ervaring.

*De introductiekorting is geldig t/m 15 juli 2022

**CENDRES+
MÉTAUX**

MEER INFO: MEMODENT B.V | drs. Lorentz Domburg
T +31 (0) 53 430 66 63 | E info@memodent.nl | W www.memodent.nl

Memodent
Toegewijd aan zekerheid

Student op stage bij... het bestuur

Student tandprothetiek Alexander Boer heeft een opmerkelijke stageplek gekozen: hij keek dit jaar mee bij het bestuur van de ONT. "Ik wilde graag meer inzicht krijgen in wat de ONT doet." Lachend: "Dat bleek meer te zijn dan ik had gedacht."

het ONT-bestuur. Ik was benieuwd naar de werkzaamheden van de vereniging."

Gemotiveerd

Alexander Boer is 22 jaar, woont in Dordrecht en heeft net als de andere tweedejaarsstudenten van de opleiding tandprothetiek beroepsinhoudelijke stages achter de rug. Maar hij wilde méér. "Ik heb onder andere een kijkje genomen bij de tandprothetici Matthijs van der Reijden in Rotterdam en Ton Vermeulen in Dongen. Tijdens die stages begon ik het vak steeds mooier te vinden. Zó mooi, dat ik ook andere kanten wilde leren kennen. Dus niet alleen de technisch-inhoudelijke kant van de prothetiek, maar ook bijvoorbeeld wat er organisatorisch en bestuurlijk bij komt kijken. Daarom heb ik een verzoek ingediend voor een stage bij

Van 3 maart tot 6 mei gaf Boer zijn ogen de kost tijdens de werkzaamheden van de bestuursleden, veertig uur in totaal. Hij vertelt: "Ik heb online vergaderingen bijgewoond. Zo kreeg ik een mooie blik op onderwerpen als wet- en regelgeving en zorgverzekeraars. Ook ben ik bij de bestuursvergadering en ONT Academy aanwezig geweest. Ik vond het mooi om te zien hoe binnen het ONT wordt samengewerkt om de belangen van de leden te behartigen. De mogelijkheid om direct invloed te kunnen hebben op toekomstige wetten, onderhandelingen en samenwerkingen heeft mij alleen maar

gemotiveerd om hier in de toekomst iets mee te doen."

Extra brede blik

Zes jaar geleden had Boer nog nooit gehoord van tandprothetiek. "Per toeval maakte ik er kennis mee. Na het mbo vroeg ik me af wat ik zou gaan doen. Een vriend van zijn vader heeft een tandheelkundig centrum. Ik ging er meelopen en wist al gauw dat ik tandprotheticus wilde worden. Tijdens mijn stage is gebleken dat ik het liefst tandprotheticus met een extra brede blik wil zijn. Maar de volgende stages zullen eerst gewoon weer in de tandprothetische praktijk zijn. Tijdens de recente ONT-ledenbijeenkomst heb ik veel tandprothetici ontmoet bij wie ik graag stage zou lopen..."

ADVERTENTIE

 Academie voor
Mondprothetiek

SIMPLY DIGITAL EVENT

Een succesvolle digitale praktijk opzetten. Hoe, wat, waar en waarom?

24 juni 2022

Kom naar ons event & Schrijf je nu in
www.acadmievoormonprothetiek.nl

Academie voor Mondprothetiek | Klovenier 1 | 3905 PN Veenendaal | 0318 – 510 400

Vraag het de Zorgmakelaar

De Zorgmakelaar vertegenwoordigt de aangesloten tandprothetici in overleggen met zorgverzekeraars. Tandprothetici die zijn aangesloten hebben ook de mogelijkheid om juridische vragen aan Team Zorgmakelaar stellen via de Helpdesk. In elke Dental Revu wordt een recente en relevante vraag besproken. **Vraag van deze editie:** "Kan een tuchtklacht worden ingediend tegen een tandprotheticus?"

Tuchtklachten. De Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (de Wet BIG) bevat bepalingen over tuchtrechtspraak. Klagers – vaak patiënten, maar soms bijvoorbeeld ook de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd – kunnen tuchtklachten indienen bij een tuchtcollege, indien zij niet tevreden zijn over het handelen van een zorgverlener. Denk daarbij aan een verkeerde diagnose, schending van het beroepsgeheim of grensoverschrijdend gedrag. Ook tegen tandprothetici wordt zo nu en dan een tuchtklacht ingediend.

Tegen welk zorgverleners? Niet alle zorgverleners zijn 'onderworpen' aan het tuchtrecht. Alleen tegen zorgverleners die zijn geregistreerd in het BIG-register, kan een tuchtklacht worden ingediend. Tuchtklachten kunnen worden ingediend tegen onder andere verloskundigen, verpleegkundigen en apothekers. In de mondzorg gaat het om tandartsen, kaakchirurgen en geregistreerd-mondhygiënisten. Tegen tandprothetici, die weliswaar een op grond van de Wet BIG beschermde opleidingstitel hebben maar niet BIG-geregistreerd zijn, kunnen dus géén tuchtklachten worden ingediend.

Wat te doen bij een brief van het tuchtcollege? Het komt voor dat een tuchtcollege een tandprotheticus desondanks vraagt om te reageren op een door een patiënt ingediende tuchtklacht. In dat geval is het verstandig te beschrijven dat u tandprotheticus bent, u niet onderworpen bent aan het tuchtrecht en u het tuchtcollege dus verzoekt de klager niet-ontvankelijk te verklaren in zijn klacht, dan wel tot het afwijzen van de klacht. Let wel: andere klachten dan tuchtklachten (zoals klachten op basis van de Wkkgz) dient u uiteraard wel inhoudelijk in behandeling te nemen.

Tot slot. Heeft u ook een vraag? Stel hem via mondzorg@eldermansgeerts.nl.

Daniël Post
Advocaat en Zorgmakelaar -
EldermansGeerts

